

De Nieuwe Kleuren

Trimestrieel tijdschrift van **V.v.N.K. - Geel**

December 2017

Algemene ledenvergadering

Onze volgende algemene vergadering gaat door op **zondag 17 december 2017** te 9:30 uur in het "Wijnhuis", Stationsstraat 56, 2440 Geel.

Agenda

- Clubnieuws
- Ringenbestelling 2018
- Lidmaatschap 2018
- **Bjorn Geeroms:**

Ziekten en medicatie in het algemeen met daarbij antwoorden op alle vragen uit het publiek.

Clubnieuws ☆ Clubnieuws ☆ Clubnieuws

Redactioneel:

Elke inzender of opsteller van een artikel is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn publicatie.

Ringen en lidgelden 2018:

Voor gedetailleerde informatie over ringenbestellingen en lidgelden verwijzen we naar onze website www.vvnk.net.

Website gratis vermelding kwekersrubriek:

- Vermelding in de kwekerslijst
- Vermelding van de kleurslagen, die gekweekt worden
- Vermelding contactgegevens
- Maximaal 6 foto's
- Een link naar een eigen website

Geïnteresseerden kunnen Kevin Clijmans contacteren. Wijzigingen worden enkel in de maanden **juli en augustus** gedaan. Foto's worden door de leden kwekers aangeleverd en moeten hun eigendom zijn.

Bedankt voor de hulp op de V.v.N.K. show 2017:

Beste medewerkers, Hartelijk dank in naam van het V.v.N.K.-bestuur voor uw bijdrage in het welslagen van de 44ste V.v.N.K. kleurkanarieshow. Zonder jullie hulp en inzet zou het ons niet gelukt zijn deze organisatie tot een goed einde te brengen. Jullie waren geweldig! We hopen U dan ook weer te mogen begroeten als medewerker gedurende de organisatie van de 45ste V.v.N.K. show op 3 en 4 november 2018 in de Brabantthal te Leuven. Met vriendelijke groeten, Alain.

V.v.N.K. etentje
op zaterdag 24 februari 2018 te 19:00
in het Wijnhuis – Stationstraat, 56 in Geel

Iedereen is welkom !
Degenen die op de show voor de V.v.N.K. hielpen, mogen gratis komen.
Alle andere leden of sympathisanten zijn welkom en kunnen tegen
kostprijs (€ 37,00) deelnemen.

Aanmelden bij één van de bestuursleden vóór 5 februari 2018.

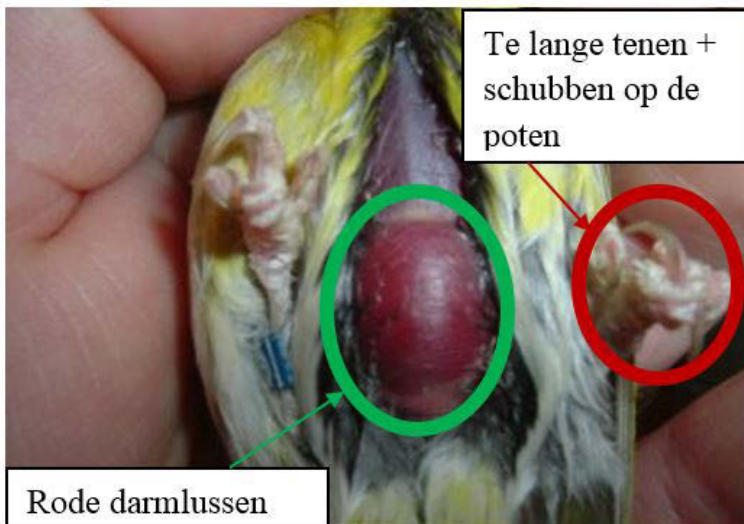
Volgende ledenvergadering: zondag 18 maart 2018.

Het onderzoek van onze gevederde vrienden

Alvorens men de kanarie kan onderzoeken, is het van groot belang, dat men hem goed in de hand vasthoudt. Men mag nooit uit het oog verliezen, dat een kanarie ademt via luchtzakken die zich in de borst- en buikholt bevinden en hiervoor moet zijn borstbeen op en neer kunnen bewegen. Bij het vasthouden moet hier zeker rekening mee gehouden worden. Als men dit niet doet, kan de kanarie stikken. Kanaries kunnen losjes in de hand gehouden worden door de nek tussen duim en wijsvinger vast te houden terwijl de rest van het lichaam losjes in de hand ligt. De poten grijpen meestal een vinger vast.

Als men de kanarie goed vast heeft kan men een aantal zaken controleren:

- Luisteren naar ademhaling (eventueel krakende of piepende geluiden);
- Kijken naar de kop (ontstekingen, tranende ogen, uitvloeit aan de neusgaten, korsten, te lange snavel enz.);
- Openen van de snavel en bekijken van de slijmvliezen en de tong. Letten op een mogelijk witte aanslag van gisten;
- Conditie controleren (voelen aan de borstspieren, vet aan de borstingang en de buik);
- Opblazen van de veren op de buik (ziekten herkennen). Op letten voor leververgrotingen, rode darmlussen, huidschilfers, resten van uitwerpselen aan de cloaca, kleur van de huid enz. Een gezonde kanariebuik is geel (vetlaag) tot licht roos;
- Veren controleren op rui, uitwendige parasieten, afgebroken veren, verkleuringen, bloedpenen, stresslijnen enz;
- Onderzoek van de vleugels en de poten. Zoeken naar skeletaf-

wijkingen, verwondingen, breuken, ingegroeide pootring, gewrichtsontstekingen, te lange teennagels, schubben op de poten enz.

De kropswab

Het nemen van een kropswab kan belangrijk zijn voor het aantonen van allerlei ziekteverwekkers, die leven in de luchtpijp en de krop. Men drenkt een wattenstaafje in fysiologisch water en duwt dit dan voorzichtig tot in de krop. Met het wattenstaafje dopt men dan op een preparaatglasje en dit kan men dan bekijken onder de microscoop.

Het mestonderzoek

Het mestonderzoek is een zeer belangrijk onderzoek. Men kan er heel wat ziekteverwekkers mee opsporen, zoals wormen, coccidiose, flagellaten, gisten, schimmels en bacteriën. Indien men wil weten welke bacterie de ziekteverwekker is, moet men een staal op kweek zetten. Dit gebeurt in een bacteriologisch laboratorium op speciale voedingsbodems en onder gecontroleerde omge-

vingsomstandigheden. Men kan er tegelijkertijd een bepaling laten verrichten (antibiogram) om de gevoeligheid voor bepaalde medicijnen vast te stellen. Ook kan men de bacteriën kleuren m.b.v. de gramkleuring. Deze methode is in de praktijk al voldoende om een eerste diagnose te kunnen stellen en bepaalde medicijnen te adviseren.

Best is dat je zelf een vers meststaal meebrengt naar de dierenarts. Indien er geen verse mest onderaan in de kooi ligt, die je hebt meegenomen, kan men dit staal gebruiken. Als er wel verse mest op de bodem van de kooi ligt, kan men deze gebruiken tenminste als deze op een krant of papier ligt en niet op zand of kattenbakvulling.

De mest wordt op een preparaatglasje gedept en er wordt een beetje fysiologisch water op gedaan. Men bekijkt het met een microscoop.

De uitwerpselen van kanaries bestaan uit drie delen:

- De verteerde voeding is bruin tot groen en kan eitjes bevatten van heel wat parasieten zoals bijvoorbeeld *Isospora serini* en

Isospora canaria. Als de uitwerpselen onverteerde zaden bevatten kan dit een indicatie zijn van een ernstige stoornis van het spijsverteringssysteem door bijvoorbeeld bacteriën of schimmels. De kleur is een maatstaf voor de mate van vertering. De kleur is wel onderhevig aan de toevoeging van kleurstoffen aan het voedsel. In geval van diarree is het deze fractie die teveel vocht zal bevatten;

- De uraten (urinezuurkristallen) zijn onder normale omstandigheden hagelwit. Bij leverafwijkingen zal deze kleur groener worden. Als de uraten rood zijn, wijst dit op een ernstige metaalvergiftiging;

- De fractie water is helder en doorzichtig van kleur. Als een kanarie stress heeft zal hij meer water afscheiden. Er zijn ook bepaalde ziekten die ervoor zorgen dat de kanarie meer water opneemt, waardoor deze fractie ook zal toenemen. Vaak wordt dit verward met diarree.

De autopsie

Met een autopsie kan men de doodsoorzaak achterhalen en bepaalde ziekteverwekkers aantonen. De autopsie gebeurt steeds volgens dezelfde stappen, die hieronder worden beschreven. Men kan tot 72 uur na de dood een autopsie uitvoeren op voorwaarde dat de kanarie na sterfte zo snel mogelijk in de koelkast wordt gelegd. Als men niet binnen de 72 uur een autopsie kan laten uitvoeren, moet je de kanarie zo snel mogelijk invriezen en een dag voor de autopsie laten ontdooien in de koelkast. De lichaamstemperatuur van een kanarie is hoog, waardoor de ontbinding zeer snel gaat worden ingezet en de dode kanarie niet meer kan gebruikt worden voor verder onderzoek. In de meeste gevallen wordt de autopsie uitgevoerd in het dierenartsencentrum zelf.

1) De dierenarts stelt zijn vragen

om bepaalde ziekten uit te sluiten. In geval van een plots overlijden denkt men aan een hoofdtrauma, door in een paniecreactie ergens tegen te vliegen kan een schedeldakbloeding ontstaan. Men verwijdert de huid op de schedel en kijkt of er een bloeding (linkse vogel) is te zien.

Als de eigenaar spreekt van ademnood kijkt men in de snavel naar de slijmvliezen en de tong. Men zoekt naar een mogelijk witte aanslag van gisten.

2) Voor een autopsie van dode kanaries heb je een pincet, een schaartje, ontsmettingsalcohol (70 %) en handschoenen nodig.

3) Men bevochtigt de kanarie met 70 % alcohol om te ontsmetten en ervoor te zorgen dat

niet overal veren liggen. Nadat men de veren heeft geopend, kan men de borst en de buik zien.

4) Men maakt een incisie in de huid over de borstkam heen.

5) Men stroopt de kanarie en verwijdert de huid.

6) Net onder het borstbeen maakt men een incisie.

7) Men tilt het borstbeen met de spieren zachtjes op en knipt het langs beide zijden los.

8) Aan de schouders knipt men de spieren en het borstbeen nogmaals door, waardoor het borstbeen loskomt. Alzo bekomt men een overzicht over de organen in de borst- en buikholte.

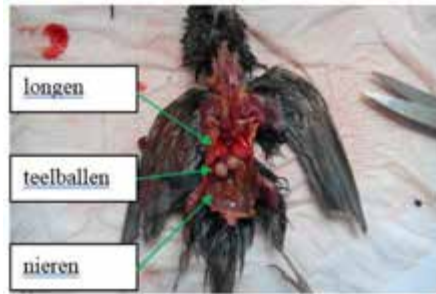
9) Nu haalt men de spijsverteringsorganen er één voor één uit. Hiervoor haalt men eerst de milt (groene cirkel) eruit (deze is te vinden onder de magen (rode cirkel), die men hiervoor gaat optillen). Men maakt een

preparaat van de kliermaaginhoud, de dunne darminhoud en de inhoud van de dikke darm net voor de cloaca. Men gaat dit preparaat dan onder de microscoop bekijken bij een vergroting van 200X om ziekteverwekkers op te sporen.

10) Als het hele spijsverteringsstelsel verwijderd is, ziet men het hart, de longen, de geslachtsorganen (teelballen in dit geval) en de nieren.

11) Nadien kunnen afdrukpreparaten gemaakt worden van lever, milt, long, nier en hart. Deze worden gekleurd met hemacolor (10 sec in de fixeer-vloeistof, 6 sec in de rode kleurstof en 12 sec in de blauwe kleurstof).

12) Dit wordt dan microscopisch bekeken bij een vergroting van 1000X met immersie-olie, maar meestal wordt het preparaat doorgestuurd naar gespecialiseerde laboratoria. Men kan ook andere stalen doorsturen naar gespecialiseerde laboratoria in bacteriologie, mycologie of virologie. Men kan bijvoorbeeld bloed opsturen voor een bloedonderzoek voor het beoordelen van inwendige stoornissen.

Kevin Clijmans

Afscheid van André Henskens

Beste vrienden,
Mijn leermeester is niet meer. Wij verliezen een man die vele kleurkanariekeukers de knepen van het vak geleerd heeft, en vele van zijn leerlingen hebben het in onze hobby ver geschopt en medailles veroverd op wereldkampioenschappen en andere grote shows.

Toen ik in september met André belde en vroeg hoe het met de vogels ging, zei hij: "Ja, jong, dit jaar gaat ge toch met goeie papieren moeten komen in stam geelivoor, want ik ga mijn best doen!". Zelf had ik dit jaar onvoldoende goede geelivoor vogels naar mijn zin, dus antwoordde ik: "Dan moet ik eens komen kijken!".

De week erna kwam ik in Grimde op bezoek en was natuurlijk nieuwsgierig naar die geelivooren. En jawel: tussen de deur en het raam in de veranda stond een torentje met vier geelivoor intensieve mannen. "Drie, maar geen vier, hé!", zei André. Zo gaat het meestal: we vinden wel drie vogels die op elkaar gelijk zijn, maar die vierde laat het dikwijls afweten. Zo ook bij André. Er zaten nog wel een viertal intensieve geelivooren, maar geen enkele die voldoende bij dat drietal – drie broers – paste.

Ik vond het een mooie stam, de vogels waren diep doorgekleurd, veel dieper dan wat ik thuis zitten had. "Als het normaal verloopt," zei André, "dan moet deze stam meedoen (voor de medailles, bedoelde hij)!". "Dat klopt!", beaamde ik, "Ik heb zulke stam niet zitten dit jaar. Voor de Mondial zie ik deze stam wel minder zitten, want als er daar een Italiaan moet keuren – en Italianen willen geen opgekleurde geelivoor vogels – dan worden ze afgebroken. En als ik dan toch wat streng mag zijn, dan vind ik dat de bevedering wat ruw is, maar verder is het een mooie stam!". "Die bevedering, die maak ik wel in orde!", klonk het.

Ik vroeg of er een vogel van weg mocht, en ik mocht er één kiezen. Hij ging er zelf ook één houden, maar toen ik hem vroeg eerst zelf te kiezen, zei hij: "Neen, kies jij maar eerst!". Ik heb er toen niet bij stil gestaan, maar achteraf bekeken had ik me toen misschien al moeten afvragen of André eraan twijfelde of hij de volgende kweek nog wel zou meemaken. Vroeger was het devies van zijn echtgenote immers geweest – wat ze op een bepaalde moment jaren geleden van een Nederlandse kweker gehoord had – : "Eerst oompje ... en dan oompjes kinderen!".

Ik koos n° 61, "Die vind ik de beste.", zei ik. "Dat is ook de beste!", antwoordde André. Ik vroeg hem nog eens of hij die dan niet zelf wilde houden, maar neen, hij ging wel n° 59 nemen. OK, afgesproken. Ik mocht die vogel al op het einde van de show in Leuven meenemen want 'daarna ging hij toch niet meer tentoonstellen'.

André ging eerst naar de show in Hakendover gaan, dat was vlakbij voor hem en een goede training voor de vogels. Ik was in die periode veel in het buitenland voor het werk en ben zelfs niet kunnen gaan kijken op die show, maar zijn stam had er

goud behaald! Dus dat beloofde voor Leuven.

André had een zware hoest opgelopen. Dat gebeurde hem niet vaak, maar als hij het had, was het serieus. En hij herstelde er niet zo snel van als normaal. Ik was toen veel weg, dus ben niet meer op bezoek geweest, maar ik belde wel en hoorde regelmatig een zware hoestbui aan de andere kant van de lijn.

In Leuven heeft hij zijn vogels ingekooid samen met Paul Jacobs, zijn meest recente 'leerling'. Ik was benieuwd hoe zijn stam het er zou van afbrengen, ik wenste hem alle succes toe. Jammer genoeg verliep de keuring – naar onze normen – niet normaal ... André's stam werd pas vijfde ... met slechte punten: 3 keer 89 en eenmaal 88 ... mijn stam, die ik zelf veel minder hoog inschatte dan de zijne, werd derde en won brons.

André heeft geen PC en geen internet aansluiting, dus zoals elk jaar belde ik hem op donderdagavond na het afsluiten van de keuring en het aanmaken van alle rapporten voor de catalogoog. Zovele jaren had ik hem goed nieuws kunnen brengen, dit jaar was er slecht nieuws. Ik vertelde hem dat de keurders waarschijnlijk de vogels met veel kleur afgekeurd hadden: mijn stam had volgens mij dit jaar te weinig kleur (er zaten ook twee poppen bij), zijn stam had veel kleur en was afgekeurd. "Allez, nu is het dat weer ...", hoorde ik hem ontgoocheld zeggen,

"Stel zo tentoon ... zulke slechte punten ...". N° 61 had 88 punten behaald. "Die man moet je dan zeker niet meer hebben?", vroeg hij, maar ik hoorde wel dat hij wist welk mijn antwoord zou zijn: "Neen, neen, ik wil die man zeker nog wél. Ik geef die veel méér punten ...".

Op zondag 5 november hoorde ik van Paul dat het niet goed ging met André en dat hij de vogels zelf niet meer kon komen terug halen. Normalerweise had ik n° 61 dan al naar huis mogen meenemen, maar ik zei tegen Paul: "Breng hem maar terug naar André, ik kom hem daar wel afhalen, dan kom ik er deze week nog eens.". Rond het midden van de week belde ik hem: de hoest was beter, maar André vertelde dat hij niet goed kon eten. Ik vroeg wanneer ik kon langs komen voor de vogel. "Wacht nog maar even ...", zei hij. Hij moest nog op controle gaan in het ziekenhuis in Tienen, daarna zou ik hem bezoeken en de vogel meenemen.

De week erna hoorde ik van André dat hij slecht nieuws gekregen had: hij sukkelde al enige tijd met een vlek aan zijn oog, een moedervlek, dacht men, maar het bleek kanker te zijn en intussen waren er uitzaaiingen in de lever. In Tienen hadden de dokters aangegeven dat ze niet over de nodige apparatuur beschikten om hem verder te kunnen helpen: er was een afspraak gemaakt op Gasthuisberg. Ik maakte mijn afspraak bij hem thuis in Grimde voor een bezoekje en nam een kooi mee voor n° 61.

Toen ik aankwam en hij zag me met mijn kooi, lachte hij nog: "Zie nu, nu heeft hij een kooi mee gebracht ...". We gingen naar de keuken en zaten aan tafel, de tafel waaraan ik al zoveel jaren gezeten had. De tafel aan het keukenraam waardoor je direct naar de vogels kon kijken ... maar nu was het gordijn dichtgeschoven (het was al

donker en dan moesten de vogels slapen). Hij vertelde zijn verhaal nog eens ... zoals hij soms nogal scherp uit de hoek kon komen en iemand direct van antwoord dienen, even scherp was hij nu voor zichzelf: "Ik ben om zeep!", zei hij. Hij had overal pijn en hij wees naar de volledige strook van zijn lenden over zijn buik naar de andere kant. "De lever, zeggen ze, maar de lever die ligt hier en ik heb ook pijn hier, aan de andere kant: dat zijn mijn nieren. Neen, neen, het zit hier overal!", zei hij. Ondertussen was zijn zus Anny binnen gekomen. Zij had de laatste jaren voor haar broer gezorgd, hij ging er meermaals per week naartoe, zij ging met hem naar het ziekenhuis. Hij had het me dikwijls verteld: zijn zus zorgde goed voor hem! Ik zei nog: "Je gaat op Gasthuisberg toch moeten horen wat ze nog kunnen doen, hoeveel last je daar kan van hebben en hoeveel kans op verbetering er is?". André keek me aan met een doorringende blik, zo van: "Wat probeer jij me nu nog wijs te maken?", dus ik verduidelijkte: "Je gaat nu toch nog niet opgeven? Ze hebben nog niets geprobeerd. Als je nog een tijd redelijk comfortabel zou kunnen leven, dan moet je dat toch proberen?". Maar André zei: "Ik weet wat ik voel, en ik heb al teveel gezien in mijn leven ...". Toen begreep ik dat ik niet moest aandringen: hij kende zijn lot en had er zich mee verzoend. Ik hoorde dat hij aan Paul gevraagd had om zijn vogels te

komen halen, want hij kon ze niet meer verzorgen. Mijn n° 61 zat er nog en enkele vogels 'voor de coiffeur, die komt hij morgen halen'. Het ging stil worden in huis ... Op 20 november moest hij naar Gasthuisberg, ik vroeg hem om me zeker te laten weten hoe het gegaan was en indien hij zou moeten opgenomen worden, op welke kamer hij zou liggen. We gingen mijn geelvoor man halen, "Neem die kooi maar mee, ik kan er niks meer mee doen.", zei hij. Ik heb dat dan maar gewoon gedaan. Mijn zus lag op datzelfde moment ook op Gasthuisberg. Toen ik haar op maandag 20 november ging bezoeken vroeg ik aan de receptie naar André, maar hij was niet opgenomen. Toen ik 's avonds naar huis reed, belde ik André. "Ze hebben niks gedaan, jong," zei hij, "alleen gebabbeld. Normalerweise moet ik morgen binnen gaan.". OK, dan zou ik hem morgen wel zien, hij was op de hoogte van de toestand van mijn zus en dat ik 's anderendaags ook weer op Gasthuisberg zou zijn. Die dinsdag was de toestand van mijn zus achteruit gegaan en we zijn er met de hele familie de hele dag en nacht gebleven. Om 03:00 's morgens is ze overleden ... Om 06:00 waren we weer thuis en gingen een paar uur slapen, rond 08:30 belde ik naar Gasthuisberg om naar André te informeren ... hij was er niet ... en bij hem thuis kreeg ik geen antwoord. Ik had geen telefoonnummer van zijn zus Anny en kon dus niemand bereiken. Ondertussen was mijn plaats natuurlijk ook bij mijn eigen familie om mijn schoonbroer en zijn kinderen, mijn moeder en broer en zusters bij te staan, en om te helpen met de praktische beslommeringen die zich na een overlijden aandienen.

Op zaterdag werd ik geïnformeerd dat André in het ziekenhuis in Tienen was, en daar ben ik dan naartoe gereden. Men

stuurde me eerst van hot naar her, want hij was net overgebracht van het ene ziekenhuis naar het andere, maar die overdracht was nog niet in de systemen geregistreerd. Uiteindelijk vond ik hem in een koele en kale kamer op de spoedafdeling. Ik hoop dat hij me nog herkend heeft, maar ik weet het niet zeker. Ik ben naast zijn bed gaan zitten en heb zijn hand vast gehouden, zodat hij wist dat hij niet alleen was. Na een tijdje kwam zijn zus Anny eraan met haar partner Staf, zij hadden de kleren van André uit het andere ziekenhuis moeten gaan halen, want de ambulance had die blijkbaar niet meegebracht. Nog een tijdje later was er een kamer klaar gemaakt voor André en daarnaar werd hij overgebracht. Na een half uurtje op die kamer werd hij rustiger en sliep hij. Op zondag 26 november ben ik André opnieuw gaan bezoeken. Hij was niet langer onrustig, maar zijn toestand was beduidend slechter dan de dag ervoor. Ik heb erbij gezeten tot ongeveer 16:30. Anny verwittigde me die avond dat hij omstreeks 21:00 overleden was. Ik was blij dat ik hem in die laatste dagen gezelschap had kunnen houden. Op een zekere manier heb ik mezelf altijd gezien als de zoon die André en Mia nooit gehad hebben: ik ben 43 jaar bij hen over de vloer gekomen en had nu mijn kanarie-vader verloren.

Ik heb héél véél van André geleerd, wellicht schrijf ik daar later nog wel één en ander over in onze nieuwsbrief. Hij was een specialist in onze hobby én iemand die er plezier in vond om zijn kennis aan jonge liefhebbers door te geven. Er zijn er velen in onze vereniging en erbuiten die veel van hem geleerd hebben.

André, bedankt en vaarwel!

Désiré

Afzender:
Désiré Noël
Kapelleweg 34
2230 Ramsel

Driemaandelijks tijdschrift P408555
Afgiftekantoor 9550 HERZELE
December 2017

Voorzitter en
coördinator
sponsoring

Mertens Gerry
Kleine Pijpelstraat 23
2221 Booischot
+32(0)496 676423

Logistiek
coördinator

Jacobs Jos
Leemskuilen 50
2350 Vosselaar
+32(0)14 614187

Ondervoorzitter –
Catering en
festiviteiten

Schapmans Jos
Lindestraat 20
3512 Stevoort
+32(0)11 313480

Ondervoorzitter -
Veiligheid en
registratie
medewerkers

Coudeville Alain
Nieuwstraat 80
8300 Knokke-Heist
+32(0)476 357097

Web- en
communicatie-
verantwoordelijke

Clijmans Kevin
Landbouwstraat 18
2360 Oud-Turnhout
+32(0)14 436906

Organisatie show

Dingenen Jos
Heidestraat 27
3670 Meeuwen-Gruitrode
+32(0)11 793210

Secretaris-
penningmeester

Noël Désiré
Kapelleweg 34
2230 Ramsel
+32(0)16 696778

Leden- en ringen-
administratie

Wynen Lief
Winterdreef 7
2360 Oud-Turnhout
+32(0)14 452243

Logistiek
coördinator

Reynaerts Danny
Sint-Martinusstraat 26
3806 Velm
+32(0)475 210506

Administratief
coördinator

Mares Francine
Goudvinklaan 10
2070 Zwijndrecht
+32(0)3 2524527

Erebestuur: Deyaert Wilfried, Stessens Raymond, Vaes Eddy

JOELS.be

